

A Felvidékről kitelepített magyarok emléknapja

Humán tagozatos kirándulás - 2018. 04. 12. - a Rákóczi Szövetség támogatásával

Csütörtök reggel 8 órakor megkoszorúztuk Iskolánk előkertjében a két éve, szintén április 12-e alkalmából felavatott emléktáblát, majd útnak indultunk tagozatos kirándulásunkra. A 9. és 10.C osztály humán tagozatosai vettek részt az eseményen, összesen 24 diák és 4 kísérő. Az iskolában maradt társaink egy rövid rádiós ismertetőt hallhattak a kitelepítésekről.

Útközben a 21-es főúton Salgótarján-felé haladva a buszból megtekintettük a Mátra lankáit, a Cserhát legmagasabb pontját, Szécsény városát, illetve Hollókő mellett is elhaladtunk. Eközben tanáraink mini földrajz-, magyar,- és történelem órát tartottak nekünk.

Első állomásunk Nógrádszakál volt, ahol a Páris-patak menti szurdokvölgyben („Palóc Grand Canyon”) tettünk egy rövid sétát. Itt elsősorban környezetismereti információkat szereztünk, építve az iskolai tananyagra. Szerencsére az idő egész nap nekünk kedvezett, alkalmas volt kirándulásunkra.

Az Ipolyon, vagyis a jelenlegi szlovák-magyar határon átkelve Madách Imre szülőfalujába látogattunk Alsósztrégovára, ahol a Madách-kastélyban tekintettünk meg egy idegenvezetéssel egybekötött kiállítást. Itt sokat megtudtunk világhírű írónk életéről, de az is tudatosult bennünk, hogy a jelenlegi trianoni határokat tekintve, mennyi kiválóságunk a „határon túlról” származik. Ezután Madách síremlékéhez egy rövid séta után jutottunk el, majd miután

mécesst gyűjtöttünk, Kalonda felé indultunk.

Újra átmentünk az Ipolyon és Kalondán álltunk meg, ahol bementünk a helyi templomba, illetve a templomkertben megkoszorúztuk a kitelepítettek és meghurcoltak emlékművét. Már út közben is sokat hallottunk tanárainktól a kitelepítésekről, itt azonban „kézzel foghatóvá” váltak az események. Ráadásul miután megálltunk, az egyik helyi lakos jött oda hozzánk, akinek családja szintén megélte a csehországi kényszermunkát, majd a család egyik részét át is telepítették Vác környékére. Mindezt az tette még emlékezetesebbé, hogy a templom

megtekintése közben megkondult a déli harangszó.

Kalonda után a füleki vár következett, ahol egy többszintes kiállítás keretén belül megismertük a vár és a környék történetét, amit az idegenvezető egyéb más érdekességekkel is kiegészített. A vár bástyájáról csodás kilátás tárult elénk a városra és a tájra. A szép, napos idő csak fokozta a pillanat erejét. A hazafelé út már pihenéssel telt.

Még egyszer köszönjük a Rákóczi Szövetség támogatását!

Készítette: Morvai Milán, 10.C